

Tohle je výrazné a líbit se to bude?

Napsal uživatel Džexna
Pondělí, 24 Květen 2004 04:00

Pro nadpis dnešního článku jsem si půjčila úvodní verš z písně pražské skupiny [Babylon](#), otazník vysvětlím posléze. Faktem je, že jsem si tuto píseň v první den pražského Konkursu Zahrady zapamatovala a cestou metrem domů si ji prozpěvovala. V duchu. (Tedy, aspoň myslím, že v duchu :-))) I jejich druhá píseň

Prázdná země

mi v paměti zůstala. Po prvním poslechu!!! Při přípravě článku o Konkursu jsem si webové stránky kapely našla jako první, písničky i slibné ukázky dalších si poslechla a zároveň se dočetla, že Babylon chystá koncert v pražské Zahradě. A tak jsem se tam 19. května vydala. Ze zvědavosti a s otázkami:

- 1) Utáhne mladá kapela celý koncert?
- 2) Přijdou na ni posluchači?
- 3) Zasloužila by si postup na velkou Zahradu?

Než odpovím, budu vás trochu napínat. Na webových stránkách se toho o kapele mnoho nedovíme, zatím jsou nejbohatší sekce Naše tvorba a Ke stažení, najdete tu texty s akordy a skladby v Mp3. Požádala jsem tedy o stručnou historii kytaristu Jindřicha Sadila. Kořeny vzniku kapely najdeme v roce 1997 na pražském žižkovském gymnáziu na Sladkovského náměstí, kde se sešli on a zpěvák a kytarista Pavel Klinger, kteří společně se zpěvačkou Lucií Světelovou založili skupinu GYS (GYmnázium Sladkovského :-))). Po odchodu Lucie v roce 2000 chlapci přizvali dvě spolužačky zpěvačky flétnistku a bongistku Terezu Kottovou a Šárku Cvikovou, která jednou s sebou do zkoušky přivedla sopranistku Janu Hruštincovou. V lednu 2003 potkal Jindřich náhodou (v metru) studentku hudebního gymnázia violoncellistku Marii Waldmannovou, kapela se přejmenovala na Babylon a v tomto obsazení vystupuje doposud. Tereza Kottová (zpěv, flétna, perkuse) je nyní ve Španělsku na stáži, na koncertě za ni zaskočil Michal Hodan (příčná a zobcová flétna) u něhož na podzim roku 2003 natočili CD **Prázdná země**.

A nyní se vraťme ke koncertu a k otázkám. Jak jsem si odpověděla:

- 1) Ano, utáhne.

Tohle je výrazné a líbit se to bude?

Napsal uživatel Džexna
Pondělí, 24 Květen 2004 04:00

2) Ano, přišlo 80 lidí!

3) Ne, ještě ne.

Proč?

Kapela si svůj koncert pečlivě připravila i promyslíla. Aby ne, vždyť koncerty jsou pro ni zatím vzácností. Na úvod zařadila již zmíněnou lehce rapperskou vyloženou hitovku *Tohle je výrazné* (a líbit se to bude, jistě vás to dostane, uslyšíte to všude) a pak nás Pavel Klinger průvodním slovem navnaďoval na další pestře řazené skladby. S potěšením musím napsat, že jako příznivec melodické muziky jsem oceňovala, že většina z nich obsahuje chytlavý hudební nápad, který upoutá. V aranžích se dvě šestisrnné kytary nepřekrývají, buď jeden kytarista "stojí" nebo, a to většinou, se přidává se sóly. Zpěvačky, sopranistka i altistka k sobě v dvojhlasech dobře padnou, zejména vyniká zvonivě jasný hlas Jany Hruštinové. Nad vším se dominantně vznášejí temné tóny výborného violoncella teprve sedmnáctileté Marie Waldmannové. V textech se projevuje jistá nevyrovnanost, odhadovala jsem, že přímo úměrná stáří písničky. To mi nakonec potvrdil i autor textů Pavel Klinger. Čím mladší text, tím vyzrálejší. A zaplaťpámbu, žádná deprese. Dokonce i

Prázdná země

(
Není přesahu není osudu/ nebude nebytí až jednou nebudu/ není nahoru není dopředu/ nebylo andělů nebylo edenu/ nebylo mě a nebude mě/ až pohltní mě prázdná země

) vyvolává spíš pocit usmíření než beznaděje. Ve

Středověku

se sice setkáme s morem, ale formou vroucího vyznání lásky muže k zemřelé milé, s níž jej černá smrt zase spojí. Naopak

Dřevorubec

je textová miniatúrka, čtyřverší s absolutním rýmem (

Sem se včera dotknul dřeva pilou/ sem dřevo-rubec rubu dřevo/ nahoře dole vpředu i vzadu/ napravo vlevo vidím jen dřevo

),

Policajt

nebo pantomimou ztvárněný namlouvací rituál

Univerzální blbeček

vyloženě pobavily. V písních se objeví biblická témata (Jidáš, Ave s citací z Bible) i přírodní lyrika. Ale například ve

Vzpomínce na jaro

se to hemží klišé

?slunce hřeje? celý svět se s jarem směje?tráva voní?

, ta jsou ostatně přítomna v některých písních, jak odhaduji spíše staršího data. Ale mihne se i

Tohle je výrazné a líbit se to bude?

Napsal uživatel Džexna
Pondělí, 24 Květen 2004 04:00

nápaditější verš např.

Tak špatně na tom ještě nejsem abych zůstal nepotkán

(

Petrín

).

Možná, že doposud podle popisovaných dojmů se vám zdá, že jsem se setkala s kapelou vcházející na výsluní folku. Tak to ne! Musím přibrzdit. I když výtky, které budou následovat, a nešvary, které mě nejvíc rozladěly, jsou odstranitelné. Čím? Hraním!

Především, co pokulhává je zpěv! Všech, bez rozdílu. Hlasy k sobě dobře padnou, ale často u zpěvaček zní falešně, dlouhé tóny jsou rozkolísané, nástupy a zejména nápadná nestejná zakončování hlasů ve sborech. Chyby v přízvucích jsem raději přestala počítat, ledabylá výslovnost se také nedala přehlédnout (a to i v průvodním slově). Pokulhávání v rytmicích jsem mohla ospravedlnit snad tím, že na bonga Šárka Cviková jen zaskakovala, podobně se jí nedařilo udržet dlouhý tón na flétu. Kytara Pavla Klingera byla přinejmenším rozladěná, a to od samého počátku, Jindřich Sadil v některých sólech nestíhal? Jen Marii Waldmannové lze jen vyseknout zaslouženou poklonu za bezchybný výkon. Kapele jsem sdělila svá pro i proti na místě, tak mě snad teď, když si to přečtete i vy, neukamenuje :-))).

Přes všechny uvedené chyby a nerovnosti jsem ve finále měla z koncertu dobrý pocit. Připomínal sice školní akademii pro bývalé spolužáky z gymnázia Sladkovského, kamarády, kolegy z práce a rodiče, přišlo jich na 80!!! Ale? kapela hrála s chutí a diváci se bavili. A to je dobré znamení. Základem je melodická písnička, a ty zřejmě Babylon, tedy autoři Pavel Klinger a Jindřich Sadil umí psát. Potvrzuje mi to jejich CD, které jsem si koupila. I tam část uvedených chyb najdeme, přesto jej poslouchám ráda. Ale jestli to bude výrazné a líbit se to bude i jiným posluchačům, záleží už jen na Babylonu. Obdivuji Bezefšeho. Ti jim mohou být i příkladem, jak lze po pěti letech trpělivého hraní, účasti na konkurech a soutěžích a zase hraní, vyrůst.